

Órgan de la Federació Local de Sindicats i portaveu de la Comarca Alt Camp C. N. T.

Any II

PREUS DE SUSCRIPCIÓ:
Paquets des de 5 exemplars, a 17 cts. exemplar
Número solt, 20 cts. - Trimestre, 250 pessetes

Valls, Dijous 2 de Desembre de 1937

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ:
Carrer de B. Durruti, 44

Número 61

EDITORIAL

Cada poble és un món

Diu l'aforisme que cada poble és un món, com cada casa és un poble. Naturalment que aquesta afirmació voldrà significar que cada poble és una síntesi del país del qual forma part, amb totes les seves qualitats bones i dolentes, amb totes les seves virtuts, amb tots els seus defectes. Així, almenys, ho interpretem nosaltres.

Tanmateix, si l'explicació que acabem de transcriure no reflecteix precisament el significat que enclou l'aforisme a que ens referim, si que reflecteix amb exactitud la relació realment existent entre el que passa i ha passat a Valls i el que ha passat i passa encara a tot el país.

Car és ben cert, que sobretot en quan es refereix a les qüestions polítiques i socials, la nostra ciutat ha passat per totes les alternatives per que han passat tota Catalunya i l'Espanya lleial.

Ací com a tot arreu del nostre país on foren vençudes les forces feixistes, han estat els homes i les organitzacions confederals els que duen precisament a cap les realitzacions de tota mena més pregonament revolucionàries, així com la més heroica de les gestes, tant pel que es refereix a l'anada als fronts, com pel que es refereix a la capacitat de treball, a la solidaritat moral i econòmica i a tota mena de proves a que ens hem vist sotmesos els antifeixistes.

Ací també, talment com arreu, hem vist, en contra, com procedien i procedeixen encara, molt altrament, no pocs organismes amb els més responsables dels seus homes en primer lloc, i que també es diuen revolucionaris a més a més d'antifeixistes.

Igual que per tot, ells han estat ací també els que en tot moment han fet la traveta en el que han pogut al desenvolupament revolucionari a més de la propaganda de tota mena contra el mateix.

Recordem ara, si més no, l'oposició que feren els homes i les organitzacions a que ens referim, a la nostra ciutat, a que fossin lliurats a les Col·lectivitats de treballadors de la localitat els diners incautats als reaccionaris pel Comitè Antifeixista.

Des dels primers dies del moviment, les al·ludides organitzacions, igualment que a tot Catalunya, procedien ací.

Recordem les seves campanyes tant des de la premsa com de les tribunes vallenques estant, contra tots els avenços revolucionaris; el regust d'amargor que les veus feridores d'alguns dels seus homes més representatius han deixat al cor i al cervell de les nostres masses revolucionàries, tant de Valls mateix com de llur comarca.

Recordem com ha estat ací tant o més repetida que a tot arreu tant de Catalunya com de la Espanya nostra, aquella blasfèmia tan, feridora, tan dolorosa i menyspreable en boca sobretot de qui gosa dir-se revolucionari, sigui comunista, sigui socialista o sols republicà:

...als components de les Col·lectivitats de Camperols.

I no cregui pas ningú que fem comparances perquè sí, que ha estat executada per aquells homes i aquells partits no solament a la tribuna i al periòdic, sinó, sobre tot, als Centres oficials, on són generades les disposicions reguladores o que pretenen almenys regular la vida econòmica, social i política del poble. Tois sabem la forta empena duta a cap contra les conquestes revolucionàries i proletàries en general.

Doncs referint-nos a la nostra ciutat, recordarem la tasca nobilíssima desenvolupada pels nostres companys de la metal·lúrgia tant en ordre tècnic com econòmic, centralitzant en dos grans tallers tot els petits tallers esquitats, anti-higiènic i mal dotats tècnicament i en tots els sentits. Obra duta a terme sota el signe de les col·lectivitats amb

Razonario Antifascista

La equivocación fundamental de los diplomáticos y estadistas de todo el mundo al referirse a la disyuntiva de fascismo o antifascismo es la de pretender que sea considerada como un hecho ciertamente político. No comprenden, o por lo menos así parece, que por la propia estimación de la diplomacia y de la política, lo mejor sería reducir dicha disyuntiva a sus verdaderos términos: la vida contra la muerte; la belleza contra lo horrible; la civilización contra la barbarie; la razón contra el instinto; la Humanidad que anhela redimirse contra todas las fuerzas ancestrales que quieren más que nunca aún impedirlo.

La cuestión de la beligerancia y el reconocimiento que de la misma pudiera hacerse a las fuerzas fascistas no admitiría discusión ninguna si verdaderamente fuese el problema sólo una cuestión de orden político.

En esto se equivocan hasta los mismos antifascistas españoles.

Pero no; si no se puede entre personas reconocer a Franco como beligerante, no es por ninguna razón política constitucional ni legalista, si no porque se trata terriblemente si así lo queréis, pero sencillamente de una cuestión que afecta de lleno a la dignidad humana.

A los trabajadores del campo todos

Las solicitudes y la redistribución de tierra de cultivo

Por el Decreto de la Consejería de Agricultura de la Generalidad de Cataluña, fecha 14 de julio último, se disponía la apropiación por la Generalidad de las fincas rústicas, incautadas o no, que perteneciesen el 19 de julio a propietarios que directa o indirectamente habían tomado parte en el movimiento subversivo contra la República, y su cesión posterior a los trabajadores para su cultivo y consiguiente usufructo.

Regulada la forma de tramitar los expedientes de apropiación de dichas fincas por Decreto del 21 del mismo mes, las Colectividades sobre todo y en general todos los actuales ocupantes de las fincas rústicas incautadas, se apresuraron a promover, a través de las organizaciones antifascistas, —no cabe decir que sobre todo por conducto e iniciativa de los Sindicatos de la C. N. T.— la tramitación de los antes citados expedientes.

Con esto se creyó en un principio que estaba todo hecho y que la retención definitiva de las fincas ocupadas, por lo menos en su mayoría, estaba salvada. Aún hoy muchos fían en el resultado de dichos expedientes para poderse considerar en posesión definitiva de las tierras que hoy cultivan.

No hay tal, sin embargo, y es

preciso poner las cosas en su lugar.

La misma Consejería de Agricultura dió la llamada a la realidad con su Decreto de 15 de Agosto, en el que se establecen los tres sistemas conocidos de cultivo del campo, uno de los cuales es el colectivo, y, principalmente, la redistribución del agro catalán.

Y este Decreto, esta llamada, que constituye precisamente la verdadera médula del problema, no ha sido comprendida a través del preajicio que con motivo del Decreto del 14 de julio tomó cuerpo en la mentalidad de nuestros campesinos.

Vamos a intentar aclarar esto.

El Decreto del 14 de julio, el de apropiación de fincas rústicas a los facciosos por la Generalidad de Cataluña, podemos decir que sólo afecta al aspecto jurídico de la propiedad de dichas fincas, por cuanto los fallos de la Comisión de Responsabilidades, después del Decreto de 15 de agosto, no tienen más virtud, tanto de derecho como sobre todo de hecho, que la de determinar a quien corresponderá en adelante el derecho de propiedad sobre las fincas, si a los que habían venido disfrutándolo hasta el 19 de julio, o a la Generalidad.

Pero ni determinan dichos fallos que la tierra de un elemento declarado faccioso por la Comisión de Responsabilidades deba ya considerarse en definitiva en posesión de quien o quienes sean actualmente sus ocupantes, ni, por otra parte, que la absolución de un propietario represente, ni mucho menos, desposeer, en absoluto sobre todo, de las tierras a sus cultivadores en el presente.

Lo que nosotros debemos tener en cuenta, lo que la misma Consejería de Agricultura consideró y estableció como norma auténtica para los fines perseguidos, es lo que dispone el Decreto de 15 de agosto, por el que se reconoce el derecho a la existencia de las Colectividades de Campesinos y se garantiza a todos los cultivadores del campo la satisfacción de su derecho al cultivo y usufructo de la

Segueix a la pàgina 2

tant d'entusiasme defensades per la nostra Confederació i declarades bones per la gran majoria dels mateixos treballadors.

Malgrat això, i malgrat acomplir en llur totalitat la legislació que determina aquesta nova modalitat d'organització econòmica, als companys metal·lúrgics no els ha estat possible legalitzar llurs col·lectivitats pels entrebancs que amb mil excuses i amb motius estúpids d'un falç legalisme se'ls han posat a la Secció mitja de Metal·lúrgia del Consell d'Economia de Catalunya, que regenta el propi Fronçós.

Naturalment que ací tampoc els nostres companys, com en tota una colla d'altres llocs, no estan disposats a perdre-ho tot així com així.

I com a altres llocs, abans de deixar-se arrebassar les seves conquestes d'ordre revolucionari, abans de sotmetre's altre cop al vell sistema del petit taller, sempre rutinari i deficient, han optat per transformar llurs col·lectivitats en cooperatives de producció, modalitat d'organització del treball que pot suplir el sistema col·lectiu sempre i quan els nostres homes, els obrers revolucionaris, no abandonin els seus llocs d'orientació i responsabilitat.

I atí s'ha fet a la nostra ciutat com a moltes bandes, no ha de tornar.

CAL DESPERTAR L'ESPIRITUALITAT DE LA COMARCA

Anant pels pobles de l'Alt Camp, si fa o no fa com anant pels pobles de tot arreu, si bé en trobem de tant en tant algun que demostra una vitalitat gens menyspreable, no solament des del punt d'albir de les activitats purament econòmiques, sinó fins i tot de les culturals, de les que es refereixen en gran manera i sobre tot a l'esperit, ens adonem que, en general, els pobles segueixen fent una vida trista, sense necessitats espirituals, sense inquietuds d'ordre ideològic, sense afany nobles, sense grandesa.

Més enllà de les qüestions econòmiques, sempre esquifides si se les veu amb esguard localista, enmetzinat de totes les petiteses i de tots els egoïsmes, no existeix per a la majoria de la gent dels pobles gran cosa més.

Serà la ignorància, potser la misèria, qui sap si l'ambient, tal volta que plana damunt d'ells encara la força colpidora d'un treball terrible, d'un esforç brutal que els impossibilita d'enlairar-se, de posar-se drets, i mirar al lluny amb arrogància, fit a fit els horitzons; el cert, però, és que la majoria dels habitants de la majoria dels nostres pobles, sobre no sentir els anhels digníssims de la racionalitat, són un obstacle cada vegada més gran davant de tota tentativa de realitzacions que ells es proposin.

Es indispensable, per tant, que dels pobles estant els que hi siguin, i des de fora els que ens hi trobem, però que sentim la mateixa arrelatíssima aspiració de redempció de la vida tota, fem tots els possibles per a dur als pobles una alenada veritable d'esperit, una, d'alliberament racional autèntic, de magnificació de l'existència, dotant la de bellesa, de pregona dolçor, de veritable grandesa.

Es necessari manifestar-nos contra aquesta realitat amarga que ens humilia. Cal que ens rebel·lem contra la tristesa que representa veure els pobles empresonats en aquesta existència sense anyorances racionals de cap mena, sense cobijeances espirituals, sense els humans esperonaments, sense ideals.

Cal acabar d'una vegada amb el ruralisme, amb el predominio de les forces empiriques que tenen encara lligada a la terra la gent dels pobles.

Fent ho així, treballarem per a l'engrandiment de tots nosaltres, per a l'alliberament de la societat tota, per a que la vida sigui per a tots més dolça i més bella, més racional i més esplèndida.

De Cabra del Camp

Ha mort el company Mercader

Els companys de Cabra del Camp, passen pel dolor de veure com la mort els arrebaça estupidament un bon militant; el company Mercader. Ja a la presa de Rudillo, que tantes víctimes va costar entre els joves de la nostra comarca, caigué ferit jun amb el seu germà que morí a l'esmentat poble aragonès. Trobant-se convalescent de les ferides rebudes, caigué malalt ara fa uns dos mesos, fins que fou traslladat el dissabte passat a l'Hospital General de Catalunya de Barcelona, on, al dia següent, moria d'una meningitis, sense que la ciència i experiència mèdiques poguessin fer-hi res per a salvar-lo de la mort.

Un altre bon militant que perd la Organització Comarcal Confederal. Ple de salut i audàcia, marxà al front d'Aragó, convençut que era més digne anar al front que portar una vida vegetativa i poc adienta reraguada. I del front retornà ferit i malalt fins que la mort ha segat la seva vida jove i esperançada.

Que llur companyia com els pares i germanes llurs, així com llurs amics rebin el nostre més sentit condol. I que la causa per la qual ell ho sacrificà rot, ens enforteixi el nostre esperit conturbat per el dolor de tants bons companys caiguts.

Corresponsal

De Vilabella

Amb motiu d'haver estat nomenada la ciutadana Rosa Sanahuja Godall,

d'aquesta localitat, encarregada del lloc de Correus de la mateixa, regna gran descontent entre la majoria del seu veïnat.

Entén aquesta, i amb ella la majoria del mateix Consell Municipal, que l'esmentada ciutadana no és la persona adequada per a encarregar del lloc de Correus, primer per la manca del mínim indispensable de capacitat la persona nomenada no sap apenes llegir ni escriure, i segonament per posar altres mitjans de vida que li permeten prescindir de les utilitats que suposa el càrrec de referència.

Per tant el poble voldria que fos nomenada una persona més apropiada per al lloc de Correus, persona que, més a més de posseir la capacitat indispensable, es trobes en condicions d'ordre econòmic que fessin més justa la designació.

I és en aquest sentit que amb caràcter col·lectiu es manifestà fa poc el veïnat de Vilabella i ara tenim notícies que ho ha fet o té intenció de fer-ho per escrit adreçant-se a qui correspon, manifestant el seu desig d'un nomenament fonamentat en una base més justa, més humana, sobre tot, i que ofereixi més garanties en tots sentits per bé general.

De Puigpelat

Un bon artista confederal

Duint a cap el nostre propòsit de donar impuls al desenvolupament del pensament i de la capacitat en general a la nostra comarca, molt especialment dins dels nostres medis, cal que remarcuem el cas, nobilíssim del nostre company, Pere Poblet de Puigpelat, bon militant de la C. N. T., adicte conscient de l'ideal llibertari, però més a més un veritable artista. Sobre tot, un gran admirador de la bellesa i un executor de coses belles admirable per la seva cura, per la seva

perseverància i gran voluntat i llur capacitat indiscutible.

Veient els llibres de comptabilitat de la Col·lectivitat de Puigpelat que el company Pere Poblet tingué al seu càrrec fins que en compliment dels deures militars que la guerra comporta s'incorporà al seu lloc a l'Exèrcit, tot i palesant com a tals llibres de comptabilitat una preparació i disposició, naturalment que autodidàctica sobre tot, ben estimables de comptable en Pere Poblet, hom té la impressió de trobar-se davant d'un artista sobre tot, d'un bon callígraf, d'un creador de fantasies d'art a la ploma, amb un gran encert combinant colors i amb una fermesa i seguretat elogiabils tant en la gràfia vista en conjunt com en el traç del detall responsable.

Cal, però, remarcar també, la comprensió i la delicadesa dels seus companys de la Col·lectivitat de Puigpelat, els quals, compartint la mateixa tendència a l'obra formosa, treballaven amb molt de gust, la part extraordinària que els pertocqués per tal que el company Poblet pogués consagrar a la seva obra tot el temps que li calgués, obra admirable que ara els companys col·lectivistes mostren amb orgull a qui s'escau.

Ve de la pàgina 1.

Las solicitudes y la redistribución de tierra de cultivo

tierra que necesitan y puedan trabajar.

Según este Decreto, la tierra a redistribuir será: primero la que la Generalidad se haya apropiado por pertenecer a elementos facciosos; si no basta con ésta, que no bastará, la tierra, hoy no cultivada, pero cultivable, y, si tampoco con ésta basta, que tampoco va a bastar, la tierra que sobre a los propietarios y demás cultivadores sin excepción.

Hay algo más todavía: se garantiza en el repetido Decreto que la redistribución de dichas tierras se llevará a cabo siempre y cuando a sus actuales ocupantes, que deben ser todos puestos que, como es justo, ni establece diferencias como tampoco la naturaleza ni el origen de la ocupación, les quede la suficiente para desenvolverse o correspondiente a su capacidad de trabajo.

Ahora bien: esta redistribución para nada afecta, al menos por ahora, al hecho jurídico de la propiedad, lo que, por otra parte y a los efectos inmediatos que perse-

C. N. T. A. I. T.
Sindicat de la Indústria Fabril, Tèxtil, Vestir i Annexes
VALLS
SECCIO DE SASTRERIA

Es complau aquesta Secció en assabentar a totes les companyes mancades de treball, la constitució d'un taller Col·lectiu C. N. T. (Lina Odena, núm. 32).

LA JUNTA.

RADIO TECNIA

Reparació garantida de tota mena d'aparells de RADIO amplificadors etc.
Preus limitats i ràpida entrega

CASA SALTÓ
BALDRIC, 38 VALLS

PROVEIMENTS

JUNTA COMARCAL

Relació de gèneres rebuts en aquesta Junta Comarcal de Proveïments, provinents de la Junta Regional de Proveïments de la III Regió i repartits per la Comarca de l'Alt Camp:

Nbre.	5	4.000 quilos sucre
«	6	2.100 «
«	13	1.400 «
«	22	1.400 «
«	29	1.400 «
«	6	82 caixes de llet condensada
«	19	4.000 quilos d'arròs
«	24	4.000 «
«	29	1.370 lliures xocolata
«	8	1.464 quilos carn congelada
«	13	1.939 «
«	30	2.500 «

Valls 30 de Novembre del 1937

El Conseller,
M. TRILLA

AVIS

S'assabenta els interessats que a la Federació Local de Sindicats C. N. T. de Valls, Plaça de la República, 11, hi ha un paquet adreçat a Josep Ferran, Brigada Mixta, 137, Divisió 32, Companyia d'Intendència, Front d'Osca, i que, per no trobar el destinatari hagué d'ésser retornat. Corresponia al viatge que feu el camió al Front el dia 7 d'octubre d'enguany.

EDICIONS

"Estampas de la España que sufre y llora"

Una reafirmación revolucionaria.

Una llamada conmovedora del arte rebelde a la conciencia universal.

Una acusación incontestable a la farsa europea.

Editado por las Juventudes Libertarias, Comité Regional, Via Durruti, 32 i 34, 3.º

BARCELONA

COOPERATIVA OBRERA DE FUSTERIA I EBENISTERIA

TALLER DE FUSTERIA MECANICA I EBENISTERIA

Estudis de projectes i pressupostos de tota mena d'obres en general.

CONSTRUCCIÓ DE CARROSSERIES, TAÜTS I NEVERES

Despatx i Tallers:

General Comerma, 18 i 22 - Telèfon núm. 173

Venda al detall de mobles:

Bonaventura Durruti, 20 (abans Baldric)

VALLS

Ve de la pàgina 1.

A TOTS ELS AGRICULTORS**LA COL·LECTIVITAT AGRÍCOLA DE VALLS,**

fa arribar a totes les Col·lectivitats de la comarca i el públic en general, que pot servir tota classe de plantí dels acreditats horts de

PANTANO I CARME

Per encàrrecs a les oficines de la mateixa, carrer F. Macià, 14, 1.er pis, telèfon, 55, Valls

La Comissió**Empresa Hispano Col·lectivitzada, fàbrica de confeccions i gèneres de punt**

tres ordres i fins en aquest. Continent primer la marxa derrotista que seguia l'Empresa. Garantint el treball seguit a totes les operàries i operaris de la casa, a més de les que treballen per a la mateixa de fora estant. I, finalment, que es troba la fàbrica en una situació que, si no esdevenen aconèixements de caràcter alié que ho anorren tot, ha allunyat per molt de temps de l'horitzó de totes les famílies que viuen de la fàbrica, l'angúnia terrible d'haver de quedar-se potser sense feina.

Els jornals d'abans i els d'ara

Quan el patró regentava la fàbrica, les treballadores de la mateixa percibien setmanalment algunes 30, moltes 15 i fins n'hi havia de 10 pessetes a la setmana, això amb referència al cas de treballar, i tota la setmana, naturalment.

Ara, després d'haver desaparegut des de bon principi aquestes categories tan injustes sempre, i d'haver-se anat augmentant així que la marxa econòmica de l'Empresa ho permetia, a partir de la setmana entrant, els setmanals que percibiran totes les operàries de la casa seran de 40 i 50 pessetes per jornada normal.

I, com abans hem avançat, per tal de veure d'estimular a les treballadores del gènere de punt per si pot tornar-se a dur endavant aquesta secció, la Col·lectivitat ha pres l'acord de lliurar primeres extraordinàries pel treball que sobrepassi el que a raó del jornal establert assenyalen les taxes.

I és necessari fer-se càrrec del que representa per aquesta Empresa mantenir un salari que permeti als seus treballadors equipar-se econòmicament als de les altres, comparant com compra i com hem dit abans a preus més alts, venent en canvi als més reduïts dels preus possible per a poder, diem-ho així, sinó competir, almenys resistir el desnivell de preus que hi ha establerts com a preus de venda a les altres cases.

Notes finals

Els treballadors, homes i dones, de la casa, en quan a la seva filiació sindical, es troben repartits entre les dues centrals U. G. T. i C. N. T., amb una majoria numèrica de la primera.

La Direcció i responsabilitat legals de l'Empresa corren a càrrec dels Comitès Permanent i d'Empresa, el primer compost de tres companyes i un company i el segon de 12 companyes, nomenats pel procediment establert pels Decrets vigents i per majoria en Assemblea dels treballadors de la fàbrica en conjunt.

Estan contents tots de la seva obra i sobre tot molt optimistes i esperançats.

Saben que caldria fer algunes millores i renovacions a la seva fàbrica en tots els ordres i els projecten per a executar-les a mesura que les possibilitats de caràcter

C. N. T. Sindicat Construcció A. I. T.**SECCIO DE PINTORS****COL·LECTIVITZADA****Platura - Decoració - Rètols - Treballs Artístics****Carrer Anselm Clavé, número 32****(Davant plaça del Quarter)**

econòmic els ho permetin.

Repetidament han aportat els treballadors i treballadores de l'Empresa Hispano tot el que han pogut en solidaritat amb els valents lluitadors dels fronts i ara estant organitzant, per al dia 4 dels corrents, una col·lecta també a profit del nostre Exèrcit, els de cada tendència sindical per la seva banda.

Preguntant si hi ha preferències o categories d'ordre moral o personal dintre l'Empresa, companyes i companyes que tan amables i voluntariosos ens han atès, responen a l'uníson que de cap manera. Que dintre l'Empresa tots ocupen cadascú el seu lloc, però que moral i socialment allí no hi ha més que companyes i companyes amb igualtat de drets i deures, sense perilloses distincions ni bandejaments sempre menypreables.

Convençuts que això és cert, felicitem totes les companyes i companyes de l'Empresa Hispano i repetim el nostre pregoníssim i cordial remerciament per l'amabilitat i profusió amb que respongueren al nostre prec.

CONSULTORIO SOCIAL Y POLITICO**La legalización de los Estatutos y los libros de las Colectividades Agrícolas**

Reiteradamente se dirigen a nosotros, tanto de palabra como por escrito, los compañeros de las Colectividades Agrícolas de nuestra comarca, para informarse del estado en que se encuentra la tramitación encaminada a la aprobación de los Estatutos y el sellado de los libros de dichas Colectividades.

Por nuestra parte debemos responderles que por lo que se refiere

re a los Estatutos, tanto de nuestras gestiones llevadas a cabo cerca del Comité Regional de Campesinos, como de las realizadas en la misma Consejería de Agricultura de la Generalidad de Cataluña, se desprende la garantía o por lo menos la promesa de una resolución pronta y satisfactoria de dicha cuestión.

En cuanto a los libros, debemos repetir aquí lo que venimos diciendo a cuantos nos han consultado de palabra.

En primer lugar, estamos pendientes del anunciado, pero no aparecido todavía, Decreto de Agricultura determinando que libros se establece como indispensables para servir de base al desenvolvimiento legal de las Colectividades.

De todas formas, y con el deseo de dar satisfacción en lo posible a nuestros compañeros, nos hemos personado en la Oficina de la Delegación de Cooperación en Tarragona y se nos ha informado de que ningún libro puede ser legalizado sin que primero no lo estén los Estatutos de la entidad que presenta los libros, y esto es natural.

Ahora bien: hemos sacado la impresión de que una vez aprobados los Estatutos, aun cuando no hubiese aparecido el Decreto arriba citado, serán sellados por lo menos los libros que se presenten y que deberán ser cuatro como mínimo según se dispone en otro Decreto recientemente emitido: libro de Caja, Registro de Socios, libro de Actas y libro de Mercaderías o Almacén.

Tengan la seguridad todos los compañeros de las Colectividades, que nos faltará tiempo para comunicarles por los medios que sea cualquier referencia que vaya encaminada a la satisfacción de sus anhelos que compartimos y comprendemos.

Imp. E. Castells. - Telf. 186. - VALLS

NUESTROS COMICIOS COMARCALES**Nuevo Pleno de Colectividades Agrícolas**

Conforme se acordó en el Pleno de Colectividades de Campesinos que tuvo lugar el día 24 de noviembre último y que reseñábamos en nuestro número anterior, la Delegación que formada por los representantes de Valls y Bràfim, fue nombrada para desplazarse a Barcelona y entrevistarse con el Comité Regional de Relaciones de Campesinos C. N. T. para cambiar impresiones sobre las diferentes cuestiones tratadas en el Pleno y llevar a cabo diversas gestiones en la Consejería de Agricultura de la Generalidad de Cataluña, se trasladó a dicha ciudad y dió cumplimiento al encargo que se le había conferido.

De regreso, y tal como también quedó acordado en el Pleno mismo en que fue nombrada dicha Delegación, volvieron a reunirse el domingo último, los representantes de las Colectividades Agrícolas del Alto Campo.

Los integrantes de la Delegación dieron cuenta de sus gestiones, las cuales fueron aprobadas por todas las representaciones presentes.

Se entabló, aunque generalmente breve, debate sobre alguno de los resultados o contestaciones obtenidas en las mencionadas gestiones llevadas a cabo en Barcelona por los delegados a ella desplazados, debates en los que intervinieron la generalidad de los reunidos.

Predominó un sentido esperanzado y, dentro de lo que permiten las circunstancias especialmente graves por que estamos atrevesando, optimista, si bien con el convencimiento, compartido por todos, de que es preciso trabajar y luchar mucho, unidos todos y sin descanso, hasta la derrota definitiva del fascismo con el fin consiguiente de la guerra y el afianzamiento del mínimo indeclinable por lo menos de las conquistas revolucionarias, especialmente sociales y económicas.

A requerimiento de algunos delegados se reafirma y rubrica el acuerdo del Pleno anterior en el sentido de considerar indispensable una relación cada vez más estrecha entre las colectividades de Campesinos por lo menos, y de ponerse en contacto y acuerdo con el Comité Regional a los fines de la conveniencia y posibilidad de un Pleno Regional de Colectividades que la mayoría de colectivistas estiman necesario y urgentísimo.

Con el firme propósito de sacar adelante la obra comenzada tanto de carácter antifascista como revolucionario y con la serenidad, pero también el entusiasmo grave y concentrado que las circunstancias imponen, se dió por terminado este comicio que en realidad no fué más que el acto de reafirmación, redondeamiento y clausura del verificado cuatro días antes.

Transports Collectius**C. N. T.****A. I. T.**

S'assabenta al públic en general que s'atmeten encàrrecs diàriament per

**Reus
Lleida****Tarragona
Barcelona****TRANSPORTS GENERALS**

Per encàrrecs dirigiu-vos al Garatge General del Transport. Telèfon 201 VALLS

TRANSPORTS COL·LECTIVITZATS**C. N. T.****TRACCIO SANG****A. I. T.****VALLS****Facturacions de tota classe, viatges locals i per carretera.****Despatx:****Passeig Pi i Margall. Telèfon 4****Estació Ferrocarril. Telèfon 5****Els diumenges restarà obert el despatx de 12 a 1 del migdia**

ACCIO SINDICAL

El més gran i a l'hora el mínim que podem ofrenar-los als nostres companys que lluiten als fronts és la nostra pregonia, sentidíssima i més absoluta solidaritat.

Tant per la victòria Antifeixista com per la nostra pròpia dignitat.

Subscripció pro-robes d'abric per als combatents de la llibertat, oberta per "Solidaridad Obrera"

Francesc Munt	2'00
Francesc Andreu	2'00
Francesc Segarra	2'00
Pere Trilla	2'00
Ramon Pasalaigua	2'00
Joan Ferré	2'00
Francesc Ferré	2'00
José Amorós	2'00
Joan Roca	2'00
Anton Guilleumat	2'00

ELS NOSTRES REPORTATGES

Empresa Hispano Col·lectivitzada, fàbrica de confeccions i gèneres de punt

Cooperativa Obrero-Metalúrgica	150'00
Sindicat Sidero-Metalúrgic	150'00
Emili Martí	20'00
Josep Marià	2'50
Magí Segura	2'50
Ramon Güell Espinac	2'50
Enric Güell Batalla	2'50
Josep Güell	2'00
Josep Campalans	3'00
Joan Sanahuja	3'00
Lluís Puigats	2'00
Esteve Bordell	1'00
Pau Tort	5'00
Joan Barrabeig	1'00
Joan Pamies	1'00
Josep Anguera	1'00
Ramon Torrellas	2'00
Emili Pamies	3'00
Ramon Güell Batalla	6'00
Josep Bofarull	5'00
Miquel Trilla	2'40
Ramon Alegre	1'00
Joan Sentís	10'00
Josep Sans	2'00
Josep Dalmau	1'00
Josep Alonso	1'00
Josep Solé	2'00
Anton Farré	5'00
Josep Vallvé	1'00
Joan Montgay	5'00

Suma 1863'90

Continua oberta la subscripció.

ADVERTIMENT: Molts dels donatius fets fins ara no consten en aquesta llista per manca d'espai. S'inclouran a la del número vinent.

Suma anterior 1020'00	Joan Güell	5'00
Sindicat de Treballadors del Camp	Josep Comas	1'75
	Francesc Güell	5'00
	Pau Barrabeig	7'00
	Josep Bofarull	5'00
	Ramon Piñas	1'00
	Pere Serra	1'00
	Josep Calaf	5'00
	Magí Boronat	2'50
	Pau Jové Mota	1'00
	Josep Batalla	1'00
	Francesc Ferré Puig	2'00
	Josep Serra	2'00
	Magí Vives	5'00
	Josep Jové Calbet	1'00
	Pere Banús	1'00
	Joan Cañellas Amat	2'00
	Josep Solé	1'00
	Josep Queralt	1'00
	Albert Roig	2'00
	Josep Borrell	1'00
	Pere Boronat	1'00
	Francesc Ramon	5'00
	Domènec Magriña	1'00
	Josep Tassias	2'00
	Joan Vives	2'00
	Francesc Blasi	1'00
	Roman Burgaset	1'50
	Joan Batalla	1'00
	Lluís Roca	0'50
	Francesc Plana	5'00
	Josep Mercadé	1'00
	Josep Civit	1'00
	Francesc Lopez	5'00
	Francesc Segarra	5'00
	Josep Tondo	2'00
	Lluís Monné	0'25
	Josep Barrabeig	1'00
	Salvador Cañellas	2'00
	Pere Pasalaigua	3'00
	Francesc Folc Borrell	2'00
	Anton Conrjoe	2'00
	Josep M. Mateu	2'00
	Joan Solé	2'00
	Francesc Solé	2'00
	Enric Ferré	2'00
	Magí Ferré	2'00
	Donatius Sindical	100'00
	Felip Mestres	2'00
	Joan Poblet	2'00
	Josep Agustenc	2'00
	Agustí Gatell	10'00
	Pere Ferré	2'00
	Joan Gatell	2'00
	Emili Recasens	2'00
	Josep Vallverdú	2'00
	Francesc Gatell	2'00
	Josep Fabregas	2'50
	Pere Sanromà	2'00
	Josep Ferré	5'00
	Francesc Mercadé	2'00
	Joan Amat	2'00
	Secció d'Hortelans	25'00
	Avel·lí Folc	5'00
	Evaristo Brú	10'00
	Joan Figuerola	1'00
	Ramon Fontanilles	2'00
	Agustí Vallverdú	1'00
	Francesc Castellví	5'00
	Lluís Batalla	2'00
	Angel Altès	5'00
	Rafael Pares Bonet	2'00
	Joan Bosc	5'00
	Josep Grau Teixidó	1'00
	Francesc Riba Gumà	2'00
	Anton Solé Boronat	5'00
	Zacarias Pi	2'00
	Francesc Bové Rosanas	1'00
	Josep Espanol	2'00
	Ramon Vergés	10'00
	Joan Fonoll	1'00
	Francesc Fabregas	2'00
	Francesc Vives	1'00
	Isidre Duc	1'00
	Jacint Sobielos	2'50
	Anselm Aguilar	1'00
	Joan Guasc	2'00
	Francesc Rodon	2'50
	Pau Domingo	1'00
	Francesc Montserrat	1'00
	Anton Plana Plana	2'50
	Francesc Vives	5'00
	Francesc Batalla	1'00
	Francesc Carreras	5'00
	Domingo Rodon	5'00
	Ramon Vives Rovira	1'00
	Anton Ferré Mestres	2'00
	Francesc Gatell	5'00
	Ramon Vidal Solé	2'00
	Josep Pasalaigua	2'00
	Joan Martí Vendrell	1'00
	Anton Bonet	25'00
	Josep Fusié Sanpere	5'00
	Francesc Ferré Batalla	1'00
	Josep Jové Mota	2'50
	Joan Serra	5'00
	Ramon Tondo Vidal	2'00
	Manuel Tibau Guó	1'50
	Pere Domingo	5'00
	Josep Milet	2'00

¿Ganaremos la guerra? Debemos ganarla. ¿Podemos ganarla? Esto no se pregunta. Solo se remacha: queremos ganarla.

Querer es poder, ahora más nunca.

Sobran optimismos de orden teocrático y creer en milagros y predestinaciones.

Si la guerra puede perderse tanto, por lo menos, como puede ganarse.

Lo que no quiere decir que deba perderse sino precisamente que si queremos obtener la victoria debemos conquistarla, debemos obtenerla a su verdadero coste, debemos ser capaces de todos los esfuerzos y de todos los sacrificios que para llegar a obtenerla puedan ser necesarios.

Continuant el nostre propòsit d'anar reflectint a les nostres columnes el moviment de la nostra ciutat i la nostra comarca, amb referència a les manifestacions més característiques de la vida col·lectiva, però sobre tot al desenvolupament social i econòmic, ens hem adreçat al carrer dels Metges, número 12, d'aquesta ciutat, on roman estajada l'Empresa Hispano Col·lectivitzada, fàbrica de confeccions i gèneres de punt, i després d'exposar als companys de l'esmentada Empresa que ens han rebut, els nostres propòsits, s'han apresat a fer-nos a les mans totes les dades sol·licitades i tota mena d'explicacions que amb el seu afany de facilitar-nos la nostra tasca consideraven interessants, i que nosaltres aprofitem aquestes columnes per a remercier-los tan afectuosa com pregonament.

Antecedents

Aquesta fàbrica, consagrada abans al gènere de punt, es trobava com la majoria del seu ram, en l'absoluta impossibilitat de seguir endavant en mans del patró.

Els treballadors acabaven de quedar-se sense feina, i fins a tal punt l'estat econòmic de l'empresa era de bancarrota, que, en marxar l'esmentat patró, va deixar aquell amb un desnivell deficitari de 123.322 40 pessetes.

Constitució de la Col·lectivitat i dificultats que li ha calgut vencer.

Davant la situació que l'esmentat estat econòmic i la marxada del patró plantejaven, els treballadors de l'Empresa Hispano no s'ajupiren ni perderen el temps en condolències ni esperant que els altres els resolguessin la situació. Fent cara al problema, decidiren constituir-se en Col·lectivitat, la qual va començar el seu funcionament a mitjants de juliol d'enguany.

No cal dir que trobaren la caixa sense un centim. Els calgué començar per cercar la manera de pagar la primera setmanada i de comprar les primeres matèries que necessitaven per a treballar, com pres que, per força, no tenint garanties d'altra mena, els calia abonar al comptat rabiós, com venen encara havent de fer ara.

Això comporta, naturalment haver d'adquirir el més indispensable, sempre en quantitats massa reduïdes que suposen, més a més, sobre una gegantina capacitat d'organització per a garantir la con-

tinuïtat del funcionament de la fàbrica o la pèrdua de jornals pels treballadors o per l'empresa, haver de pagar generalment els gèneres necessaris a més alt preu del que costarien comprant en gran.

I cal remarcar, per fer acatament a la justícia, la gesta solidària del Sindicat de la Indústria Fabril que feu un avenç als companys de la Hispano, sense el qual totes les energies per ells desplegades, tota la seva voluntat, capacitat i perseverància, amb ésser tantes, potser s'haurien establert contra l'impossible.

L'estat econòmic i productiu en aquests moments.

El resultat primer de la col·lectivització fou la desaparició més absoluta dels parats a la fàbrica.

Fins a tal punt les companyes i companys que treballen a la mateixa i que carregaren damunt la seva iniciativa i responsabilitat la salvació de la marca de l'Empresa, han tingut encert en la seva comesa, que a hores d'ara treballen a la fàbrica dos operaris i unes setanta operàries, i es veuen obligats a treballar extraordinàriament per a donar abast als seus compromisos de producció. Més a més, treballen per l'Empresa des de casa estant i per a la secció de pell sobre tot, al menys unes trenta operàries més.

Es hora de dir que l'Empresa Hispano Col·lectivitzada, va transformar, demostrant, com repetidament es ve demostrant pels treballadors de tants de llocs, la seva capacitat d'adaptació, desenvolupament i orientació tècnica i econòmica, la producció de gèneres de punt especialment en confeccions de panyo i pell en primer terme.

En aquests moments aquest treball és el que es troba en plena puixança, havent quedat la producció de gènere de punt gairebé anulada o anulada es pot dir fins ara. I ara és quan, basant-se en la falaguera situació que ve presentant, enmig de tantíssimes dificultats, la producció de confeccions, tracten de provar si serà possible novament donar embranzida a la producció de gènere de punt.

La producció de confeccions ascendeix avui a 500 peces setmanals en panyo i més de 200 peces en pell, també a la setmana.

Amb això es comprendrà que si bé, com pot suposar-se, no ha estat possible avançar diners, s'ha avançat extraordinàriament en al-

Segueix a la plana 3